

سوئند به زهمان - قورئان

نامانهوی له سهردهمی خوئماندا هیچ له دهست بدهین. خاوهنی ئەم سهردهمه ئیتمهین. ناچارین که دهبی بژین. ئەوهی دهشی کارمان پیتی بیت، داهاووی ئەم سهردهمه ی ژبانە، چونکه هەر سهردهمیک پتر له هەر شتیک، داهاووێه که و ئەم داهاووێهش یانی کاروبارهکانی سهردهم، تهقه لاکان، گه لاله کورت و درێژخایه نهکان، بهریه ریکانی و شوێش و خولیاکانی ئەم سهردهمه. بهم شتیه ئیتمه به هه لوتیست گرتن له حاند ئەم تاکه که سییه دا و هه لاردنی دهورانی خوئمان له کات و سهردهمهکانی تر، دهگهینه ههرمان. تهقه لالی نووسینی ئیتمهش بو ئهوهیه ئەو بایه خه هەر مانانهی وا له دهمه قاله کومه لایه تی و رامیارییهکاندا شاردراونه تهوه، پیتاسه بکهین. شه ری ئەمه شمان نییه که ئەم بایه خانه له جه غزی پتیه ندی ههرمانییه تدا وهینین. ئەم بایه خانه جگه له چوارچێوهی ئەم سهردهم و هه لومه رجهی که تیبداین، هیچ که لک و سوودیکیان نییه.

(سارتهر)

سهردهمی خو له یاد بکهن

ئەم دروشمهی سهردهوه به شتیه یه کی ناراسته و خو زهق ده که نهوه، تا له بابه ته گرینگهکانی سهردهمی خوئمان و بابه ته بنه ره تییهکانی ژبان غافل بین. باس له سهر لاپه ره ی رووداو گه لی رۆژنامه کان ناکهین، که وا بو تاوانیک دهیان رۆژ دههۆل ده کـوتن و لاپه ره ی

دهربازبوون و راکردن له سهردهم

مسته فا ره حیمی
له فارسییه وه: که ریم حیکمه تی
(بوکان)

گوڤاره که بیان ده که نه نه لیبومی وینهی تاوانباره که. له گیره شیتوینی نه و رۆژنامهیه نادوین و پروداویکی بی بایه زهق ده کاته و و پروداوه گرینگه کانیش وه پشتگۆی ده خات. باس له و هونه رهش نییه و کۆمپانیا فلیم سازه کان بلاوی ده که نه وه و هه موو رۆژتیک لاپه ریه کی تازهی گوڤاره کانی لی ماره ده که ن.

له چیکردنی (رهوانناسی) نه و سههری ناوه کانی ئوقیانووسی نه تللهس نادوین که فریکه به سهه روهوانی مرۆقه وه نییه. باسی نه و لاپه رانهش هه ر ناکهین که و له پیه وندی له گه له نه ستیره ناسی نویدا، بو نه وانهی له حهوت ناسمانی هونه ردا بی نه ستیره ن، رهش ده کرینه وه.

کارپیکمان به و چاپه مه نیانهش نییه که بو نه ته قهسابی سهه رده م و ده یانه وی به هه له خه له تاندنی ههسته هه ره ساکاره کان پله و پایه یه ک بو خو بان وه ده ست بی ن.

حه و ته نامه رهنگیه کانیش به جیتی خو بان. ته وه ری باسه که ی ئیمه چاپه مه نییه سه نگیه کانن. نه و چاپه مه نیانهی و بایه خیان هه یه و کاری نه ده بی و زانستی ده که ن. ناخو نه م چاپه مه نیانهی ته وه ری باسه که ی ئیمه، نه رکی خو بان به جیتی دین؟

ته نیا نه و شانازییهی که له فلانه چاپه مه نییدا، بابه تی لاواز و هیچه که و پووچه که بلاو ناکریتته وه، بهس نییه. گوڤار و بلاقۆکی سه نگی و پر بایه خ ده بی خوینهرانی خو ی له سه ره کیتیرین بابه ت و پروداوگه لی سهه رده می خو ی ناگادار بکاته وه.

نه گه ر نه رکی گوڤاره کان، رۆلی رینوینی کۆمه لگا ده گیتری، نه م نه رکه ده شی بنه مایه کی زانستیانهی هه بی.

زانباریش، بو خو ی پیتوستی به و ناگادارییه هه یه که بزانی له سهه رده می ئیمه دا له ناستی لووتکه ی نه ندیشه و هزرده چی ده گوزه ری. هه موو ده زانی که نه م نه رکه چه توونه، به لام کاتی بلاقۆکیک له سهه ر نه م داوایه سووره، ده بی له پای به لینییه که یدا را وه ستی.

لیدوان له وهی که عه تتار عارفتر بووه، یان مه وله وی، (به سه رنجدان به و بایه خه ی که هه رده وکیان له جیگه و شوینی خو باندا پیتوستیان به ناسین هه یه) هه لاتن و خو ده ربارکردن له باس و کیشه گرینگه کانی سهه رده مه. لیدوان له سهه ر که م خواردن یاخو راقه ی فلانه شیعیری شیخ مه حموودی شه بسته ریش هه ر به م چه شنه.

هه لیه ت ئامازه به وه بکه ین که باس و راقه و لیدوان له سهه ر عه تتار و مه وله وی شتیکی خراب و بی جی نییه، به لام به و مه رجه ی که به روانینیکی نه و رۆبیه وه بیت.

نه و رۆکه و باسی چاکه و خراپه، خو و خده ی گه وه بی و بایه خه کان، باسی رۆژه و ناکری له و شتانه بدوین که ته میکی میژوویبان له سهه ره و عومریکی لانی که م سهه د ساله یان هه یه.

زۆریه ی بابه تی گوڤاره سه نگی و پر بایه خه کان نه و بابه تانه ن که ده کرا په نجا سال له مه و به ریش بخرایه نه به رجاو. باس و لیکۆلینه وه له م جو ره بابه ته کۆنانهش هه ر خو بزکردن له هه لومه رچی سهه رده مه.

نه گه ر ده لیتین نه رکی چاپه مه نییه کان چی کردنی سهه رقالی بو خه لک نییه، نه ی بو بابه تگه لی کۆنه به با ده که نه وه؟

وه ک ده زانی خوینهر جو راو جو رن. خوینهری وایه به دیتنی وینه ی رووتی نه ستیره یه ک (نه ستیره ی سینمه ما، فوتبال و...) سهه رقال ده بی و یه کی تر به موتالیدی نه و پروداوانه ی و کاتی خو ی قاتانی، ده ست و په نجیه ی له گه لدا نه رم کردوون. که نووسه ر و پیکه یته ره ی هه رده و سهه رقالییه که، هه ر کامه و به شیتوازیک خه لکیان فریوداوه.

به پیچه وانه ی هیندیک بوچوون، هونه ر و نه ده بییات به کۆمه ل و پروداوه کۆمه لایه تیه به کانه وه گری دراوه و نه م پیوه ندییهش هه رچی پته و تر بووه، به ره مه می نه ده بی هه رمانتر بووه.

هه لاتن و خو شاردنه وه و ده رباربوون له پروداوه کۆمه لایه تیه به کان به و مانایه یه که له کاری نه و تو نووسه رانی کدا که موکوری هه یه.

نه مه به و مانایه ش نییه که هونه ر و نه ده بییات و گوتارنووسی و وه رگپران، به رته سک بکریتته وه، به لکو به پیچه وانه وه، مه به ست زهق کردنه وه ی بابه ته هه مه لایه نییه کانی سهه رده مه.

به ره هم و بابه تی هه رمان و گشتی، نه و تو که بو هه میشه مۆرکی په سندی لی در، بوونی نییه. که و بو ته قه لالی هیندیک له پیناوی هه لاتن له ده ست سهه رده م و پروداوه کانی سهه رده م، ته نیا خه یاله و په نا بردنه به ر قولله ی قاف. نه و تو نووسه رانی ک ده توان ته نیا بو ماوه یه کی کورت، ریگه له خه لکی هه له که ن، نه مانه

نه خوښانی کومه لن نهک به ننا و بیناسازی کومه ل. به
گوته ی (نیمه سیژیر): «نه و شارستانییبه ته ی که
چاوپوښی له گرنګترین بابته و گرفته کانی خو ی ده کات،
شارستانییبه تیکی نه خوښ و ناته واوه».

هیچ بابته تیک همیشه یی و هرمان نییبه، به لام
هونه رمندی هرمانان هه یه. هرمانییبه تیش ته نیا به
شپوهی وه بهرچا و خستنی هونه رمندانی گیرو گرفته کان
به دی دی هونه رمنده هرمانه کان به هو ی له بهرچا و گرتنی
بابته ته گرینگ و بنه په تیسه کانی سه رده می خو یان،
چوونه ته زه ریای هرمانه وه.

لهم بواره دا، له ناستیکی خوار تره وه، هونه رمندان و
خاوه ن قه له مانیک هه ن که له ناخی خه لکا جی یان
کردو ته وه و خه لک له لووتکه ی هزره کانی سه رده می
خو یان، به ناگا ده که نه وه.

زه ق کردنه وه و وه بهرچا و خستنی بابته ته کونه کان،
شایده تا قمییک سه رسام بکا و هو ی سه رقالی تا قمیکی
تر وه دی بی نی.

به لام ناتوانی بیته هو ی تامه زر ویی خوینه ری چالاک
و ورد بین. هر بویه نه ندانان و بهر پوه به رانی گو قار و
بلا قوکه پر بایه خه کان، یان ده بی نه رکی خو یان به ته واوی
به جی بیتن، یان واز له و داوایه بیتن که وا گو قاریکی پر
بایه خه له ده سوو ریتن. هه لیه ته که ر جه غزی ده سه لات
له مه بهرینتر بایه، خه مییک نه بوو، نه و کات ده کرا هیته
بنووسرا بایه، که چو نیه تی نه م گو قار و بلا قوکانه بو
هه مووان نا شکر ا بوایه، به لام نه ورو بو تا قمییک لهم
بلا قوکه سه نگی نانه هه لومه یدان و نیمکانی زور په خساوه
و بو ده سته یه کی تر هیچ نیمکانیک نییبه. لیته دا که
نه رکه که یان قورستر و نیسه که یان دژوار و چه تونتر ده بی
و گازنده ی خوینه ران پتر.

که مته رخه می بلا قوکه به بایه خه کان سه بارته به م
نه رک و نیس و زامانه، به قهت که مته رخه می هه موو
گو قاره کانی تر، سه بارته به رووداوه گرینگه کانی
سه رده م خه ماوییه و جیگه ی داخه.

سه رچاوه: نیم نگاه، مصطفی رحیمی، چاپ دهم - کتاب زمان
انتشا رات سال چاپ: ۲۵۳۶